קםר:

א) מיר דף ח: ע"ש [מוספחה מורר רפיא ע"ש], כ) ג"ו שם ע"ש מורר רפיא ע"ש], ב) ג"ו שם ע"ש מוספחה דנגעים פ"יון, ג) [לעיל קס:], ד) [ערכין טו.], ה) כחלובה יעב"ד, ו) [שבת לה:], ו) בס"ח:

אני, ה) רש"א משמע בלה"ה

מפי, ט) [וע"ע מוס' בכנות לב: כמה, ט) [וע"ע מוס' בכנות לב: ד"ה כל ובשבת קיח: ד"ה עיון ותוס' ר"ה טו: ד"ה ועיון],) בדפוס פיאלו: נוספו ליורים

,136

:ריגון שאין אלא שתי זויות כעין זה

:טריגון שלש זויות כעין זה

 \triangle

פינטיגוו של חמש זויות כעיו זה:

תורה אור השלם

ן וְרָאָה אָת הַ-ַּבְּיַר בְּּבְּיֵרת הָבָּיַת שְׁקַצֵּרוּרת הַבְּיַת שְׁקַצֵּרוּרת וְקַרְלָּת אוֹ אֲדְמְּדְמֹת וְמִרְא יִדְ לִוְ הַקִּיר:
ייח הַשְּׁרָא יִדְ לִוֹ הִקִּיר, יִיח הַשְׁבִּיִיע לִוֹ

וְרָאֶה וְהִנֵּה פְּשָׁה הַנֶּגַע בְּקִירֹת

הגהות הב"ח

(מ) גמ' משוי ליה פשוט וא"ל

הַבְּיִת:

ל א מיי׳ פי״ד מהל׳ טומאת לרעת הלכה ו: לא ב מיי׳

לב ג מיי שם הלכה ד:

מוסף תוספות

א. [ד]לא חיישי שמא יפשוט המקושר ויעשנו מאוחר וגובה בה פעם אחרת שאין הכל רסיאיז רדרר, שאפי׳ ררי לא בה פעם אחרת שאין הכל בקיאין בדבר, שאפי׳ רבי לא היה בקי בו כ״כ. ליענ״ל. ב. [דארכן] הוא בלשון יון שר, ומנהגם להעמיד שר לזמן ואח״כ מעבירין שור יחון ואוד כ מצבירן אותו ומעמידין אחר תחתיו, ופעמים חוזרין ומעמידין את הראשון זמן אחר פעם שניה. לענ״ל. ג. [והכא] אם לשון . כל זה כד הוא מאי קמ״ל ואם כל זה כך הוא מאי קמ"י ואם תאמר שאין לשונו כך ואינו מכיר בלשון הזה למה הוא נזיר כלל. למנ"ן, T. ועשאום כלשון הקודש אפי' למי שאינו מכיר בהם, הואיל ש. ולשם נזירות הוא מתכוין, אע"פ שאינו ידוע כמה. אע"פ שאינו ידוע כמה. רמנ"ן. ה. פירוש שמצפה שתבא בקשתו לפי שכוון לתנ"ן. 11. פירוש שמצפה שתבא בקשתו לפי שכוון בתפלתו. נרכות לנ: תוד"ה כל. ו. [ד]ההוא עיון דמצפה מתי עשה הקב״ה בקשתו שסבור שונפירוו מקובירו כומירה עלה תוחלת ממושכה מחלה לב. שנת קיח: תוד״ה עיון. [ד]בא לידי כאב לב שאין בקשתו נעשית. ר"ה טו: מוד"ה ועיוו. T. שע"י בקשתו נעשית. ל"ה מו: מוד"ה ועיון. ז. שע"י כך מפשפשין במעשיו לומר בוטח הוא בזכיותיו וגראה מה הם. שס. ח. [ד]כל המתפלל בלא כוונה עבירה המתפלל בלא כוונה עבירה המונפלל בלא כוונו עבידה היא בידו. למנ"ן. 0. שזה דבר רחוק שיוכל אדם לכוין בכל תפלותיו מראש ועד סוף שלא יהרהר בדברים בטלים. '. אלמא בכיוצא ריטב"א. כזה אמרו איז אדם נצול מעיוו תפלה ואפי׳ חסידים. למכ״ן.

רבינו גרשום והרי הוא פשוט ופשוט עדיו מתוכו. השיב ר׳ לר׳ חנניה בן מתוכו. השיב ר' לר' חנניה בן גמליאל והיאך יכול לעשות ממקושר פשוט והלא אין זמנו של זה דומה לזה ואתי ומנו של ווי דומו לווי אוד למטרף לקוחות שלא כדין דאילו פשוט אם מלך המלך שנה אחת כותבין בפשוט בשנה אחת למלך פלוני ואם מלך שתים מונין בו שתים ואילו בשטר מקושר אם מלך . שנה אחת כשהוא עדיין בשנה שמו אוווו כשווא כי יין בשנו ראשונה מונין שתים במקושר שכותבין בו בשנת שתים למלך פלוני לוְה פלוני מפלוני כך וכך דרכן לכתוב במקושר שנה אחת יותר מחשבוז שנים שנה אחוליות מחשבון שנים שמלך והשתא מצי אתי לידי תקלה דיזיף מיניה ממלוה זוזי משנה ראשונה למלך (בשטר פשוט) ועשה לו שטר מקושר וכתב בו שתים למלך מקושו וכותב בי שונים למדן פלוני ואינה אלא שנה ראשונה ומתרמי ליה זוזי ללוה ופרע לו באותה שנה ראשונה שלוה ממנו ואמר לוה למלוה החזיר שטרי שכבר פרעתיך ואמר ליה המלוה אירכס ומערים ומעכבו תחת ידו וכותב יהעכבו זמות אין זכותב לו שפרעו וכי מטי זימניה של 4) מקושר שטר שכתוב בו בשנת שתים למלך פלוני לוה פלוני מפלוני הוה מפתחו ומשוי ליה פשוט לאותו מקושר ואמר ליה הכי ג) דכתב דמהאי שטר ליה הכי כ) דכתב דמהאי שטר פשוט יזפית מינאי תו השתא בשנה שניה למלך. והא גבי תרתי זימני בההוא שטרא אי אמרינן דיכול לעשותו פשוט.

השתא הוא דאוזפת מינאי. פירוש ומפסדי הלקוחות שלה כדין אבל משום פסידא דלוה לא איכפת לן דאיהו הוא דאפסיד אנפשיה כשלוה בהאי שטרא כדפרישית לעיל גבי עדים דלית לן

> כתב ידן דאינהו דאפסדו אנפשייהו אי נמי י"ל דאין להן הפסד ללקוחות כגון דכתב זה השטר בלא אחריות ואפ״ה חיישינן לפסידא דלוה שאין זה הפסד שיחת הלוח יודע ליזהר כל כך ולח מסיק אדעתיה שיבא לידי זיוף א:

בשבת פלוני. נראה לר"י דהאי ארכן לאו היינו מלך אלא ממונה שמסירים אותו משררתו לאחר שנה ואין ממונה עולמית ב והיינו דפריך דלמא עברוהו ואמלכוהו ואע"ג דקרי ליה מלך כן דרך לקרות שררה לשון מלוכה כדאמר מלך רבי יוחנן (מענית דף כא.) מלך רבה (ברכות דף סד.) אבל אי ארכן היינו מלך אינו דרך שיעבירוהו ממלכומו: היבא אחת. לשון יווני הוא כדאמר (ד) (שבת דף נא:) בלשון יווני קורין לאחת הינא וקשה דמחי קמ"ל דחם חמר הריני נזיר שתי נזירות דהוא חייב שתי נזירות הא פשיטא מה לי לשון עברי ומה לי לשון יווני מה לי לשון לעוג וי"ל דאם אינו יודע מהו לשון דיגון טריגון ואמר הריני נזיר דיגון טריגון ואינו ס משמע בלשון הקדש כמו דיגון (ס) שתים כו' דהאי הוי לשון לועו והא קמ"ל דהוי כלשון חכמים וחייב אם אמר דיגון שתי נזירות וכי האי גוונא אמרינן [בנדרים] (דף י.) הריני נזיק נזיח פזיח איכא דאמרי לשון נכרים הכי וא"ד לשון חכמים [שבדו] להיות נזיר בוד: עיון תפלה. הוא רע כשמהרהר במפלמוה כדאמרינן בברכות (דף נה.) המעיין בתפלחו בא לידי כאב לב י כדאמרינן התם אלו דברים המזכירים עונותיו של אדם קיר נטוי ועיון תפלה זוהשתא הוי דומיא דהרהור עבירה ולשון הרע שאינו מצוה אבל אינו נראה דלמה אינו ניצול בכל יום הרבה בני אדם אינם מלפים מתי יבא תפלתם שאינם מכוונים כל כך שילפו יו תפלתם ונראה לרבי דעיון תפלה שהוא רע שאינם מכוונים תפלתם ח כדאמרי' (שבת קכו.) באלו דברים שאדם אוכל פירותיהם כו׳ ועיון תפלה ומזה אין אדם ניצול בכל יום שאין שום אדם יכול לכוין בתפלתו היטב " והכי אמר בירושלמי (ברכות פ׳ היה קורא הל׳ י) אמר 0 ר' מתניה מחזקנא טיבותא לרישא דכי מטי למודים כרע מגרמיהש":

והלא אין זמנו של פשוט כומנו של מקושר. דאילו זמנו של פשוט אם נכתב בשנה ראשונה שעמד המלך אין מונין לו אלא שנה שתים מונין לו שתים אבל מקושר אם מלך שנה כותבין בשטר שתים שתים מונין למיפסל לשטרא משום שיוכל לזייף על העדים עלמן להוליא עליהם

והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה פשום מלך שנה מונין לו שנה שתים מונין לו שתים מקושר מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו ג' וזימנין דיזיף מיניה זוזי במקושר ומיתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה וא"ל הב לי שמראי ואמר ליה אירכם לי וכתב ליה תברא וכי ממי זמניה משוי ליה פשום וא"ל הני השתא דיזפת מינאי קא סבר אין כותבין 🐠 שובר ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי שמר מאוחר זה וא"ל זונין לרבי כך מנהגה של אומה זו מלך שנה מונין לו שתים שתים מונין לו שלש בתר דשמעה מזונין סברה ההוא שמרא דהוה כתב ביה בשנת פלוני ארכן א"ר חנינא יבדק אימתי עמד ארכן בארכנותיה ודלמא דאריך מלכותיה אמר רב הושעיא כך מנהגה של אומה זו שנה ראשונה קורין לו ארכן שניה קורין לו דיגון ודלמא עבורי עברוהו והדר אוקמוהו אמר ר' ירמיה ההוא ארכן ריגון קראו ליה ית"ר הריני נזיר (הינא) סומכום אמר הינא אחת דיגון שתים מריגון ג' ממריגון ארבע פנמיגון חמש פתנו רבנן אבית עגול דיגון מריגון פנמיגון אינו מממא בנגעים ממריגון מממא בנגעים מנא הני מילי דתנו רבנן למעלה אומר קיר יקירות שתים לממה אומר קיר ²קירות שתים הרי כאן ארבע יההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי ואמר רבי אין זמן בזה א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי שמא בין קשריו מובלע פלייה וחזייה הדר חזא ביה רבי בבישות א"ל לאו אנא כתבתיה ר' יהודה חייטא כתביה א"ל כלך מלשון הרע הזה זימנין הוָה יתיב

אלא באתרא לפי שהחזירוהו למלכותו אחר שהעבירוהו: פ"ר הריני נויר הינא סומכום אומר הינא אחם. כלומר אם לא פירש כמה נזירות נזר ואמר הריני מיר היינו מירות אחת לשלשים יום. וכולם הינא דיגון טריגון כולן לשון לעו שלנו הם: דיגון שסים. ויהיה נזיר ששים יום: בית עגול. העשוי ככבשן שחין לו שום פינת קרן זוית: י דיגון. פינות שתים אחת יש לו שתי פינות: טריגון. דעביד ה כחולבא ויש בה שלש פינות: פינטיגון. יש לו חמש פינות [כזה]: מנא ה"מ. דאין מטמא בנגעים אלא מרובע: למעלה. הוא יכול לומר והנה הנגע בקיר הבית וכתב והיינו מרובע אבל בית עגול כולו קיר אחת ומראהו שפל מן הקיר [ייקרא יד] לגופיה אתא. ובפירוש רבינו חננאל כיוצא בו אמור⁰ אין לו להקב״ה בעולמו אלא יראת השם שנאמר (איוב כח) הן יראת ה' שכן בלשון יוני קורין לאחת הינא ושמא בספריהם כתובה: חוא ביה בבישות. כסבור שהוא כתבו וברצונו לא היו עושין מקושר אלא פשוט לפי שטועים בו. א"נ לפי שהיה מובלע בין קשריו יותר מדאי שרבי עלמו טעה בו: יהודה חייטא. כן שמו: כלך מלשון הרע הוה. כלומר לא היה לך להטיל אשמה עליו היה לך לומר איני" כתבתיו: מאי לשון הרע איכא. והלא בשבחו של ר"י חייטא דיבר כשאמר יהודה חייטא כתביה: בא לידי רעתו. לידי גנותו מחוך שמרבין בשבחו מזכירין שם גנות שבו: עיון ספלה. יש מפרשין שלאחר שהתפלל דן צלבו שישלם לו הקב"ה שכרו ויעשה הקב"ה לרכיו וישמע תפלתו לפי שהתפלל בכוונה:

קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים אמר בשנה ראשונה של מלכותו נכתב שטר רבי כמה מיושר כתב זה אמר ליה לאו אנא זה ומההיא שתא טרפי בעלי חובות כתבתיה יהודה חייטא כתביה א"ל כלך ללקוחות: דאריך במלכותו. כלומר מלשון הרע הזה בשלמא התם יאיכא לשון לאחר שהאריך ומלך כמה שנים לוה פלוני זה מפלוני ולא יטרפו לקוחות הרע אלא הכא מאי לשון הרע איכא משום אלא מיכן ולהבא: שנה ראשונה קורין דרב דימי דתני סרב דימי אחוה דרב ספרא לו ארכן. מתוקן למלכות מחדש: גלעולם אל יספר אדם בטובתו של חבירו דיגון. לשון שנים וקרוב ללשון לעו שמתוך מוכתו בא לידי רעתו אמר רב שלנו: ודלמא עבורי עברוהו. עמרם אמר רב שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום הרהור עבירה ועיון ממלכותו והדר אמלכוהו לסוף שנתים ושלש ומיקרי נמי ארכן ושמא השטר תפלה ולשון הרע לשון הרע סלקא דעתך נכתב כשמלך בשניה ואמאי יגבה מזמן ראשון: ארכן דיגון קרו ליה.

לו שלש כלומר מקדימין לו שנה שהרי מנהג האומה כדלקמן להקדים למלך שנה ושמא לכבוד המלך היו עושין כלומר כבר החזיק במלכותו שתי שנים וחכמים תקנו לכתוב במקושר כמנהג האומה כדי לתת חילוקים הרבה וחומרות במקושר משום תקנת הכהנים הקפדנים כדאמרי׳ לעיל כדי שלא יהא נוח לגרש נשותיהן (ב): ומקשינן ד**למא יויף** ליה במקושר. דמוסיף ליה שתח ופרעיה בתוך שנתו וא"ל אירכם לי שטרא וכתיב ליה שובר ובתר הכי משוי ליה פשוט וא"ל בתר דכתבית לך האי שובר הדרת ויזפת מינאי ושטר שלי מוכיח דומנו בתר זמן השובר. ופרקינן אין כותבין שובר ולעולם לא פרע ליה עד דקרע (ליה) לשטרא ופלוגתא היא לקמן בפירקין בכתיבת השובר: ומי בקי רבי במקושר. דחמר זמנו של זה לא כומנו של זה: והא ההוא דחתה לקמיה דרבי. בשנה רחשונה של מלד וכתוב בו שתים ואמר רבי מאוחר הוא זה: זונין. שם חכם: כך מנהגה כו'. דרבנן תקון במקושר כי ההוא מנהג להפריד מלות וחוקים בין פשוט למקושר כדאמרן בריש פירקין: ומשני בתר דשמעה מזונין. אותיב לרבי חנינא (נ): ההוא שער. פשוט: דהוה כתב ביה בשנת פלוני ארכן. לוה פלוני מפלוני ולא הוה כתב ביה כמה שנים למלכותו של אותו מלך או ראשונה או שניה או שלישית. ארכן זה מלך ובשנה ראשונה קורין לו ארכן כדלקמן לפי שעתה מתוקן הוא כמו אריך או לא אריך (סוכה דף מד:) וכמו וערות מלכא לא אריך לנא למחוא (עורא ד) לא נאה ויפה לנו לראות ערותו של מלך וחרפתו: יבדוק אימתי עמד ארכן במלכוחו. כי

ימו גם משוי לים פשום וח ל השתח הא דיופת מנאי: (3) רשב"ם ד"ה והלא וכו' לגרש נשותיהן ואקשי ליה רבי ודלמא יזיף ליה כל"ל והד"ח: (ג) ד"ה ומשני וכו׳ לרבי חנינא ב"ג המ"ד: (ד) תום' ד"ה בפי הנשרפין דף ע"ו שכ נלטון יווני קורין: (ה) בא" כמו דיגוז טריגוז כו' דהאי הוי כמו דיגון טריגון כוי דממי הוי וכו' לשון נכרים הן ואיכא דאתרי לשון שכדו להן הכמים להיות בו בדיר הס"ד: (ו) ד"ה עיון וכו' שילפו לתפלתם: (ו) בא"ד נירושלמי א"ר יוחגן מחזקנא טיבותא: מוסף רש"י

. ארכן. שלטון (שבועות לג:). הינא אחת. הריני נזיר הן חייב בנזירות אחת, ואם אמר הריני כלירות מותה, יחם מתו הריכי מיר דיגון מונה שמים, טריגון מונה שלש, טטריגון מונה ארבע, פנטיגון מונה חמש, שכן מונין בלשון יון, ואשמעינן דבכל לשון יכול אדם להבל עליו נזירות ונדי ימול מהם לוקבל שלין לו זויות, הו בית עגול. שלין לו זויות, או בית דיגון, שלין לו אלא שתי זויות, או בית טריגון, שטין ני אלא שלשה, אופנטיגון, שיש לו חמש זויות, אינו מטמא בנגעים. מטריגון, שיש לו ארבע זויות, מטמא (שם). למעלה אומר קיר קירות. והנה הנגע בקירות הבית, מדהוה ליה למיכתב בתרוייהו קיר דמשמע חד וכתב קירות דנושנוע מניי, מננום די בעינן כדמדכר להו בלישנא דקרא. ומראיהן שפל מן הקיר לא קא חשיב אלא הני דכמיב בהן לישני יתירי קחשיב (שם). למטה אומר קיר קירות. ואם פשה הנגע בקירות הבית (שם). אין הנגע בקירות הבית (שם). אין זמן בזה. בתמיה (לעיל קם:). שמתוך טובתו בא לידי שמתוך טובתו בא לידי רעתו. שכשהוא מספר נטונתו יותר מדי הוא עלמו אומר חוץ ממדה רטה זו שבו. או אחרים מלת כך וכך כידו (ערכין מז.).

רבינו גרשום (המשך)

. מיקרי ליה. אלא מדלא כתב בשטרא אלא ארכן סתם אינו אלא משנה ראשונה שמלך ובדין טורף. סומכוס אומר אם אמר הריני נזיו מיקרי ליה. אלא מדלא כתב בשטרא אלא ארכן סתם אינו אלא משנה ראשונה שמלך וברין טורף. סומכוס אומר אם אמר הריני נזיר
הינא בקיבל עליו נזירות לי יום. ואם אמר הריני נזיר דיגון קיבל עליו ב' נזירות ששים יום וכן כל הני. והאי לשון פלטין של יוני
היא. בית עגול שאין לו זויות כלל. דיגון שאין לו אלא ב' זויות. טריגין ג' זויות. פנטיגון של ה' זויות. טריגון שיש לו ד' זויות.
כרוב בתים מטמא בנגעים: למעלה בפרשת נגעים כתיב ביה והיה הגע בקירות הבית. ומצי למימר בקיר הבית מה תיל קירות אלא
הרי כאן ב'. וכתב למטה בקירות דמצי למימר בקיר וכתב בקירות הרי ד' קירות. והכי הוי חשוב בית דמטמא בנגעים ולא בית אחר:
אין זמן בזה. משום דהוה מכוסה תחת קשריו. הרל זוא ביה רבי בבישות. דקסבר שהוא כתב להאי שטר מקושר דאיכא טירתא
אין זמן בזה. כומר מות ששוט שמגולה הכל; אמר לו כלך מלשון הרע. כלומר לא היה לו לומר מי כתבו אלא היה
ויצי ביה. כלומר מחום ביה לכתוב פשוט שמגולה מחד מחבית שהמהלית. כהה מיושר בחר זה הרבה נחור בדמדונה לו לומר אני לא כתבתיו: וקא פסיק סדרא. היה גומר אחד מחמשה ספרים שבתלים: כמה מיושר כתב זה. הרבה כתוב בדקדוק: בשלמא התם גבי שטר מקופר איכא לשון הרע. שמשליך עליו פשיעה. אבל הכא גבי ספר תהלים שאמר כוי מאי לשון הרע. בשלמא התם גבי שטר מקופר איכא לשון הרע. שמשליך עליו פשיעה. אבל הכא גבי ספר תהלים שאמר כוי מאי לשון הרע איכא אדרבה שבח לו שכתבו כל כך מיושו: בא לידי רעתו. כשמשבחו כל כך מפשפשין אחריו עד שאומר ממנו דבר גנאי: ועיון תפלה. שמחשב בדעתו איכוון בתפלתי שיעשו לי רצונו. והיינו שדומה שמנסה לבורא ברוך שמו: לשון הרע ס״ד. וכי כל אדם

מלד אחת עגול ולדו

קירות: הרי כאן ארבע.

טטריגון.

:מרובע

אבק

אמרינן דיכוד לפתחות משום. "כל אירינה ויאלו בעכתו של "מייטו אלה"ל הייטו אלה להייטו לדיכול המחתפלל דן בלבו שישלם ל חנינא במתני שיכול לעשותו פשוט ולא חיישינן לכולי האי דקא סבר אין כותבין שובר אלא כשפורע לבעל חובו אינו פורע לו אא"כ מחזיר לו את שטרו וכשמחזיר לו שטרו ליכא למיחש למידי. ורבי היאך הוה מקשי הכי לדברי ר' חנינא ומי בקי רבי במקושר והא ההוא מקושר כרי ואמר רבי שטר מאוחר הוא זה משום דהוה חזי ביה יותר שנה אחרי חשבון שנות המלך שמלך. ואמר לו זונין לרבי כך מנהג אומה ואמר רבי שטר פאוחר הוא זה משום דהוה חזי ביה יותר שנה אחרי חשבון שנות המלך שמלך. ואמר לז וונין לרבי כך מנהג אומה זו שמלך שנה מונין לו שתים ושטר מקושר הוא זה שנהגו לכתוב בו כדרך מנהג אומה זו שנה יתירא אלמא דלא בקי במקושר. זו ומשלך שנה מונין לוה בקי דומנו של מקושר אינו כזמנו של פשוט: בשנת פלוני ארכן לוה פלוני מכלוני וזה משמע ערכן כלומר בשנה שהיה ערוך ומתוקן במלכות שבשנה ראשונה שמלך קורין לו ארכן. ואמר ד' חנינא יבוד כמה שנים הן שעמד ארכן ובאותה שנה שהיה ערוך ומתול שלאחר כמה שנים שהאריך אריך במלכותי כלומר דהכי משמע שלאחר כמה שנים שהאריך במלכות של שבער שהיה ממנו ולא מחפש) ואין יכול לטרוף לקוחות שקנו מבעל חודב באותן שנים שעברו. אמר רב אושעיא לא ארכן הירון לו בשנה ראשונה ויכול לטרוף לקוחות מאותה שנה ואילך. ודלמא עברוהו לאחר י"ח שנים או לאחר כ' שנה והדר מוקמיה וקראוהו נמי ארכן כשהחזירוהו וזה השטר נכתב בפעם שנית כשהוחזר ולא טרף כדין עד השתא.

לו נכאה דל"ל וכי מטי זימניה של שטר מקושר שכחוב בו וכו' יפחח אותו ומשר ליה פשוט וכו'.
 ב) נראה דל"ל וכי מטי זימניה של שטר מקושר שכחוב בו וכו' יפחח אותו ומשר ליה פשוט וכו'.